



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

15. Quartum Breve S. D. N. Innocentij Papæ ad Regem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Documentum XV.

Quartum Breve Sanctissimi D. N. INNOCENTII
PP. XI. ad Regem Christianissimum.

3. Martij Anno 1681.

Charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico
Francorum Regi Christianissimo.

INNOCENTIUS PP. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, Salutem & Apostolicam Benedictionem. Quò expectatio, eò gratior nobis accidit dilecti Filij nostri Cardinalis d' Estrées in urbem adventus. Virum enim nobis merito suo jam pridem carum. Iudicium de illo Tuum, & huc proficiscenti munus impositum fecit etiam cariorem. Lato itaque ac perlibenti animo eum ad nos advenientem excepimus, & intimo paternæ caritatis sensu complexi sumus. Gaudium autem hoc nostrum non leviter cumulârunt redditæ nobis ab eo Majestatis Tuæ litteræ, insignibus refertæ notis, non solum eximie & verè filialis Tuæ erga nos, atque erga hanc Sanctam Sedem observantiæ, sed etiam præclari inflammaticæ eujusdam studij, pietate & avitâ gloriâ digni, de Catholica Ecclesia & de tota re Christiana bene merendi, nostrisque in ea administranda pastorales labores & conatus strenuè juvandi. Quâ quidem pija liberalis, & planè Regij animi Tui testificatione nihil evenire nobis optatius poterat, in his rerum angustijs, maximisque periculis, quæ Ecclesiam DEI omni ex parte circumstant, quæque cor nostrum de remedio opportuno valde sollicitum continenter excruciant; cum Tibi, & animi Tui Religio, ac magnitudo sua deant.

deant ut velis, & florentissimæ Gallici Regni opes, & conciliata nomini Tuo apud Barbaras quoque gentes reverentia tribuant, ut possis, quæ liberaliter exhibes, efficaciter implere. Ab hoc tamen solatio, quod perpetuum & in dies uberius cuperemus, penè excidimus, ubi idem Cardinalis disserere nobiscum aggressus est de negotio Regaliæ, in quo illum Regiæ Tuæ mentis interpretem apud nos fore ad nostras litteras in exitu anni superioris ad Te datas, rescripseras. Cùm enim & causæ ipsius meritum, & animi Tui æquitas, post interposita apud Majestatem Tuam tot officia precésque nostras, felicem tandem gravissimo huic, & multis nominibus permolesto negotio, exitum pollicerentur; nosque hâc unâ spe leniremur, & longiorem ejus moram in itinere, & paterni doloris sensum, quo viscera nostra assiduè transfigunt voces Ecclesiarum Galliæ, Apamiensis præsertim, graviter gementium sub novo jugo per decretum, seu arrestum, quod prodijt octo ab hinc annis mense Februario, illis imposito; ea idem Cardinalis Tuo nomine nobis exposuit, quæ nos ad pristinam sollicitudinem mærorémque revolvunt; quantum enim ex ejusdem sermone conjicere hætenus potuimus, non aliud videtur Mandatum habere, quàm explicandi causas & rationes quibus innititur Decretum, quod diximus. Qua quidem in consideratione hæsimus dubij, quid consilij caperemus; sed vicit sensus, & vivida vis accensi nostri erga Te amoris; quamvis enim ex certis & indubitatis rationibus, & documentis perspecta nobis exploratâque sit justitia causæ, quam tuemur, & pateat ipsa per se; ac propterea fieri non posse credamus, ut Cardinalis quicquam novi afferat, quod nos à sententia dimoveat; cùm verum non sit verò contrarium: convenire tamen Pontificiæ erga Te charitati nostræ duximus,

H h

mus,

Gallia
inducata
C. III
230

mus, patienter excipere, quæ ille nobis exponenda habebat; sicuti fecimus. Audiyimus enim illum luculenter, & quantum ei libuit, hac de re differentem; si quæ addenda præterea habet, iterum audiemus. Sed tolle moras, Fili Charissime, & parentis amantissimi veram Tibi, solidamque, non fucaram & umbratilem gloriam, tum in hac mortali vita, tum in æterna, illa peroptantis verba plena salutis libenter audi, & quæ perperam acta sunt, celeriter emenda, & nos ab hac molestissima cura, & molestiore necessitate, pastorale officium exequendi, Te verò ipsum, & Regnum populósque Tuos, quos omni felicitati florentes cupimus, à divinæ animadversionis periculo liberes: cui quidem magnopere veremur, ne via quamprimum aperiat, si paternis hortationibus, & iustissimis postulatis nostris aures diutiùs occluseris. Facile enim fiet, ut dum nos leni nimis mitique manu (quod utinam divinam non armet in nos quòque) vulnus Ecclesiæ libertati inflictum tractamus, exurgat Deus, & iudicet causam suam. Nemo est, qui non intelligat in hac disceptatione summam rerum Ecclesiasticarum in discrimen adduci. Si enim dissimularetur diutius decreti, seu arresti illius malum in dies magis invalescens, brevi profectò fieret, ut disiectis ac revullis ubique gentium terminis, quos inter utràmque potestatem divinæ ordinatione posuerunt patres nostri, nulla relinqueretur ratio tuendæ disciplinæ, nulla sacerdotio reverentiâ, nullum Episcopali ordini vestigium pristinæ dignitatis. Notum est jam omnibus, & pervulgatum causæ illius meritum. Neque Tu, ut rei veritatem assequare, necesse habes peregrina documenta scrutari, cum amplissima & certissima dõmi habeas. Interroga majores Tuos, & dicent Tibi. Plura sunt ab ijs hac de re edita decreta, eaque Regijs tabularijs inclusa

includa & asservata, quæ omnem dubitationem de medio tollunt, accedente præsertim perpetuâ & inconcussâ quadringentorum annorum observantiâ. Stamus adhuc ad ostium & pulsamus, aperi Fili Charissime, aperi cordis Tui sinum vocibus Patris Tui, qui Te assiduo gerit in visceribus charitatis Christi, non minùs anxius de tua æterna salute, quam videt & magno quidem cum animi sui dolore, apertè periclitari, quàm de Ecclesiarum Gallia libertate, cui sustinendæ manum applicuit. Exigua sanè ab hac Regaliæ extensione accessio fieret ad Regiam Tuam auctoritatem, & amplitudinem; sed non parùm nominis Tui laudi decederet, si in animis hominum suspicio oriretur, Te rei paràm consonæ æquitati patrocinium Tuum præbere. Hæc paulò uberiore affectu voluimus ad Te scribere, ut nihil intentatum relinquamus, quod Majestatem Tuam possit ab eorum consilijs abducere, qui præclarè secum, & cum rationibus suis actum iri putant, si summa illa conjunctio animorum, quæ majoribus Tuis Gallia Regibus, Regnòque ipsi, cum Prædecessoribus nostris, atque Apostolica Sede, semper, & magna quidem cum utrorumque utilitate, & Catholica Ecclesiæ singulari solatio, intercessit; quàmque inter nos confervari, atque in dies magis mutuæ charitatis officijs colligari, in præsens, si unquam antea, necessarium videtur, paulatim debilitari ac dissolvi incipiat. Quod improbum sanè luctum (quantum ad nos pertinet) nunquam illi assequentur. Te enim, quæcunque hominum vel temporum iniquitas inciderit, intimo & constanti semper amore, (salvis Dei honore, & Sedis Apostolicæ dignitate) prosequemur. Quem interim quasi præsentem in spiritu charitatis ardè complectimur, dum Majestati Tuæ veram in utroque ho-

H h 2 mine

Gallia
inducata
Ca III
230

244 Differt. I. § VIII. Documenta ex Gallico
mine felicitatem ab immortalis DEO precamur, & Aposto-
licam benedictionem amantissimè impertimur.

Datum Romæ die 3. Martij 1681.

Marius Spinula.

Documentum XVI.

Epistola Illustrissimi & Reverendissimi Domini
Nicolai Pavillon Episcopi Alectensis ad Conventum
Generalem Cleri Gallicani.

8. Julij Anno 1675.

Illustrissimi & Reverendissimi Domini.

Quia certum & persuasum omnino habeo, nihil vobis
antiquius, ac æquè cordi esse, quàm ut jura & discipli-
nam Ecclesiasticam illibata conservetis, ideò imperare
mihi non possum, quin in sinum vestrum querelas meas
effundam, doceamque, quæ hisce diebus immunitati ac
disciplinæ Ecclesiasticæ æquè funesta contingere. Primum
est, Tholosanum quemdam Clericum ausum esse, me ab-
sente, & Ecclesias Diocesis meæ Visitationis causâ obeunte,
obtentu Regaliæ in unam hujus Cathedralis Ecclesiæ Di-
gnitatum irrumperere, ejusque possessionem captare. Equi-
dem dissimulare hanc invasionem non potui, nisi officio
ac partibus meis deesse vellem; & ideò edita in præsentem
hunc Regalistam Inhibitione, (cujus hîc copias adjungo)
& illi, ne se in illius Beneficij functiones ac munia ingerat;
& Capitulo Ecclesiæ meæ Cathedrali, ne illum recipiat,
seriò ac enixè præcepi. Nec opus est, credo, ut vobis, Illu-
strissimi & Reverendissimi Domini, hujus Inhibitionis
meæ causas & momenta enumerem; sunt enim illa ipsa,
quæ lapsis retrò annis Cleri Gallicani Conventus impule-
runt,